

ஐந்து நாய் கட்டுகள் மட்டுமே உள்ள அறையேது. அங்கு ஒரு இரண்டு மாத வயதான ரொட்வீலர் இன நாய்க்குட்டியின் சடலம், கரூப்பு பிளாஸ்டிக் பையில் வதைத்து தலை மட்டும் திரிய கட்டினுள்ளே வகைகப்பட்டிருந்தது. குளிந்து விட்டிருந்தது. வயிற்று போக்கில் இறக்கும் இந்தக் குட்டிகள் உயிருடன் இருக்கும் போதே தண்ணீர் தன்மையற்று குளிர்ந்திருக்கும். இப்பொழுது விரல் நுானிகளை சில்லிட வதைத்தன.

இந்த குட்டிகள் உரிமையாளர்களின் கவனக்குறவால் இறக்கின்றன. இவகைகளுக்கு தடமைருந்துகள் உரியகாலத்தில் ஏற்றப்பட்டிருந்தால் இவை உயிர் பிழைத்திருக்கும். ரொட்வீலர் நாய்க்குட்டியின் உடலை உடனே குளிர் அறகைக்கு எடுத்து சலெல்லும் படிசொல்லிலிட்டு அதனது சொந்தக் காரருக்கு உடனே தகவல் தரிவித்தான் சூந்தரம் பிள்ளை. இறந்த சலெல்லப் பிராணிகளின் உரிமையாளர்களுக்கு அறிவிப்பது மிருகவதை தியர்களின் பொறுப்பு. இது மிகவும் கஷ்டமான தகவல் பரிமாற்றமாகப் பட்டது சூந்தரம் பிள்ளைக்கு, இறந்த ஓவ்வொரு சலெல்லப் பிராணியும் மருத்துவரின்

தலால் வியாகவமே மனதில் உறுத்தியது. இதவிட தங்களது நாயோ பினயை இறந்து விட்டது என அறிந்தவாடன அவர்களின் சோகத்தின் வளிப்பாடுகள் ஓவ்வொருவருக்கும் வித்தியாசமாக இருப்பதால் எதிர்கொள்ளுவது சூலபமான காரியம் இல்லலை. மிருகவதை தியர்களை, தங்கள் சலெல்லப் பிராணிகளின் மரணத்துக்கு கூற்றம் சாட்டுவதும் உண்டு. இறப்பு தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும் போது, இழப்பால் ஏற்படும் உள்ளத்து உணர்வுகளை உள் வாங்கி ஆறுதல் சொல்லுவது எப்பொழுதும் மிருகவதை தியர்களுக்கு ஒரு சவாலாக இருக்கும்.

காலநேரத்தில் இந்த வார்ட் ரவூண்ட் முடிய இரண்டு மணித்தியாலம் ஆகிவிட்டது. இதன் பின்பு கிடகைக்கும் சிறிய ஓய்வில் தனீ ரை அருந்தி விட்டு காத் திருக்கும் வளிநோயாளர்களைப் பார்ப்பதற்கு சனென்றுவிட்டான் சூந்தரம் பிள்ளை. பரிசோதனை அறையில் ஒரு நாயை பரிசோதித்துக் கொண்டிருக்கும் போது ஜோன் ரிங்கர் வந்து, 'சிவா நாய் ஒன்று இறந்து விட்டது' எனச் சொன்னபோது 'எழுதிவிட்டு போகவும்' என்று கபறி விட்டு வலையைத் தொடர்ந்தான். இண்டு நோய்களால் பீடிககப்பட்ட சலெல்லப் பிராணிகளின் இரத்தத்தை எடுத்து பரிசோதனைக்கு அனுப்ப வணேடி இருந்ததால் ஜோன் ஸ்ரிங்கர் சொன்னது மறந்துவிட்டது.

நினவில் மீண்டும் ஜோன் சொன்னதை நினைத்து சொந்தக் காரருக்கு தொடர்பு கொள்ள விரும்பி நாயின் பெயரைப் பார்த்தபோது அந்தக் குறிப்பு பத்தகத்தில் மரணம் என்ற வார்த்தை, காலையில் ஓட்சிசனின் உதவியால் சுவாசித்துக் கொண்டிருந்த அந்தப் பொமரனீயனின் அருகே எழுதப்பட்டிருந்தது. சுவாசிப்பதற்கு கடன் வணேடி கஷ்டப்பட்ட அந்த சிறிய நாய்க்கு பதினாறு வயதுக்கு மலோக இருக்கும். ஏற்கனவே ஓவ்வொரு நாளும் மருந்தெடுத்து ஒரு வருடத்துக்கு மலே சராசரி நாய்களிலும் பார்க்க அதிக காலம் உயிர் வாழ்ந்துள்ளது. அந்தப் பிராணியின் இறப்பில் உரிமையாளரைத் தவிர

'பகிபி விடாததே. இப்பொழுது யார் பதில் சொல்வது?'

'நான் சொல்லுகிறேன். அதில் பிரச்சினை இல்லை'.

'என்ன பிரச்சனை இல்லையா?'

'இதை இலகுவாக எடுத்துக்கொள்'.

'எப்படி ஜோன்? உயிரோடு இருக்கும் நாயை இறந்து விட்டது என உரிமையாளருக்கு சொல்லிவிட்டு—'

'இப்படி பல விடயங்கள் இங்கே நடந்திருக்கின்றன. இது ஒரு விபத்து.'

அமெதீயாக சிலகணங்கள் ஜோனின் முகத்தை பார்த்துவிட்டு, 'இப்படி பெரிய வதை தியசாலையில் குழப்பம் ஏற்பட சாத்தியம் இருக்கலாம். நடந்தது நடந்துவிட்டது. எதற்கும் இதை நானே பார்த்துக்கொள்வதுதான் புத்திசாலித்தனமானது என நினைத்து 'நான் சொல்லுகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு சூந்தரம்பிள்ளை தனது அறகைக் குச்சிசென்று தொலைபேசியை எடுத்து நாய்க்குரியவரை அழைத்தபோது, அடுத்த மூன்றை அளவு மனவை அழகுபடி, 'அவர் ஜின் ஜியின் உடலை எடுக்க வதை திய சாலகைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்;' என்றான்.

அந்த மனவையிடம் விடயத்தை சொல்லி மலேமும் சிக்கலாக்காமல் உரிமையாளர் வந்ததும் மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொள்வோம் என சிந்தனையில் வதை தியசாலையின் வரவறைப்பகுதியில் இருப்பவர்களிடம் ஜின் ஜியின் உரிமையாளர் வந்தால் தன்னிடம் அனுப்பும்படி சொன்னான் சூந்தரம்பிள்ளை.

இதுபோன்ற சம்பவங்கள் இந்த வதை தியசாலையில் மூன்று நடந்திருந்தாலும் குறிப்பிட்ட சம்பவங்கள் சிலருக்கு மட்டும் தெரிந்திருந்தால் சதோரம் குறவைவாக இருக்கும். ஆனால் செய்தியை பரவவிட்டால் எல்லோர் வாயிலும் இந்த விடயம் அவலாகும். மூன்று தவறை விடயம் வெளியே பரவுவதை தவிரக்கவும் முக்கியமாக வதை திய

முகாமதை துவத்திற்கு சிலெல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள விரும்பினான் சூந்தரம்பிள்ளை. அவனது மனதைப் பொறுத்தவரை தனது தவறாக இதனை நினதை துக்கொண்டு, இந்த சம்பவத்தால் ஏற்பட்ட சதோரத்தை குறைப்பது எப்படி என்று மனதில் குமனைத்து கொண்டிருந்தான். காலமணி நேரத்தில் ஒருவர் அறையின் கதவதை தட்டினார். வளியே வந்து பார்த்தபோது அறுபது வயதான நரதைத் தலையோடு, சட்டையின் மலே இரு பொத்தான்களைப் போடாமல் அவரது மாம்பு மயிர்கள் வளியே தெரிந்தது. காலமசே போடாமல் கரூப்பு காலணியை அணிந்திருந்தார். கரூமயான கண்களூடன் ஒரு ஒலிவ் நிறத்தில் தனெ இத்தாலியர் அல்லது கிரிக்க நாட்டவர் என அனுமானிக் கப்பட்டக் கபியவிதத்தில் ஒருவர் நின்றார். அவசரத்தில் மனிதர் ஓடிவந்திருக்கிறார். அவரது முகத்தில் சோகம் திரையிட்ட கண்கள் சிவந்து கலங்கி இருந்தது. 'எப்பொழுது ஜின்ஜி இறந்தது?' வார்த்தைகள் தடும்றியபடி

'நீங்கள் தயவு செய்து என்னை மன்னிக் கவணேண்டும். இங்கு ஒரு தவறு நடந்து விட்டது. ஜின்ஜி உயிரோடு உள்ளது. இறந்தது ஜின்ஜி போன்ற வறே பொமரனேயன் இறந்துவிட்டது. பெரரை சரியாக பாரக் காமல் நாங்கள் தவறு இழைத்து விட்டோம்' அவரது கையை பிடித்தபடி கரூல் தாழ்மயைகவும் முகத்தில் உண்மையான, ஆழமான மனவறுத்த தை வளிய்ப்புத் தியப்பியும் சூந்தரம்பிள்ளை சொல்லியியும் அந்த மனிதர் முகத்தில் மகிழ்சி புதுவளெளமாக புரண்டு ஓட அப்படியே சூந்தரம்பிள்ளையை கட்பி இறுக்கமாக அணைத்துவிட்டார். அந்த அணைப்பின் இறுக்கம், அந்த மனிதரின் சந்தோசத்தை வளிய்ப்புத் தியப்போதிலும் குற்ற உணர்வில் வடிகத்தில் நளின்தான் சூந்தரம்பிள்ளை. அதைப் பொருட்புத் தாமல் நின்ற இடத்தில் இருந்து பலநே நாட்டியப் பண்களைப் போல் குதிக் காலை எம்பியபடி 'ஜின்ஜியை பாரக் கலாமா?' என்றார்.

அவரது முகத்தில் சில விநாடிகள் முன்பாக இருந்த சோகம் கோடையில் பெய்த சிறுமழை போல் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய் விட்டது. அந்த இடத்தில் அளவற்ற சந்தோசம் ததும் பியது. சூந்தரம்பிள்ளைக்கு அது பெரிய ஆறுதலாக இருந்தது.. 'நீங்கள் ஜின்ஜியை போய் பாருங்கள். வீட்டுக்குக் கொண்டு சிலெல்லாம். நான் பத்துநிமிடத்தில் மரூந்துகளை தர ஆயத்தம் செய்கிறேன். மீண்டும் வந்து இந்தக் கதவாக்கு பக்கத்தில் வந்து அமருங்கள்'

அவரது மகிழ்சி சூந்தரம்பிள்ளையை காற்றில் பரவும் வரைஸ் நோய்ப்போல் வகேமாக தொற்றிக் கொண்டது. ஜின்ஜிக் கான மரூந்துகளை எடுத்துக் கொண்டு கொரிடோரல் தொடர் சியாக பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது அந்த மனிதரைக் காணவில்லை. மற்றய சிலெல்ப பிராணிகளைப் பரிசோதிகாமல் பத்து நிமிடம் காத்திருந்து அந்த மரூந்துகளை எப்படி காலாகாலத்துக்குக் கொடுக்க வணேண்டும் என்று சொல்லி விடும்வதற்காக காத்துக் கொண்டிருந்தான் சூந்தரம்பிள்ளை. இந்த வலையை நரகுகள் செய்வது வழக்கம். ஆனால் இந்த விடயம் மற்றவர்களுக்கு தெரியாமல் இருக்க வணேண்டும் என்பதுடன் குற்றவாணர்வும் நிழலாக சரேந்து அந்த மனிதராக் காக காத்திருந்தான் சூந்தரம்பிள்ளை

‘சிவா, நடந்ததையிடீர் கவலைப்பட்டது பிரயோசனம் இல்லலை. இலகுவாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்படி பல விடயங்களை வாழ்வில் நாம் எதிர் கொள்ளவேண்டும்’ என்றான் அந்த இருபத்தாறு வயதான இளைஞன் ஜோன். அவனது கபற்றிலும் உண்மையிருக்கிறது. ஒரு விடயத்தில் பல பரீட்சைகள் செய்து பார்ப்பதால் ஒருவர் விடும் தவறு பலரை பாதிக்கிறது. எனது தவறுகளை தவிர்த்துக் கொள்ள இது ஒரு பாடமாக அமைய வேண்டும் என நினைத்துக் கொண்டு தனது அடுத்த வலையைக் குச்சிசென்றான் சூந்தரம்பிள்ளை.

பரிசோதனை அறையில் ஏற்கனவே ஒரு வயதான அவுஸ் திரேவிய தம்பதிகள் நின்றார்கள். உயரமாக, சிறிது குறும் தாடியுடன் நின்றவர்களை அணிந்திருந்தார். நீள்வட்டமான அவரது முகத்தில் உட்குகள் பனிசிலால் வரையப்பட்டது போன்று மெல்லியதாக இருந்தது. அவரது முகத்தில் கடுகடுப்பு திரிந்தது. அவரது மனவி பச்சைக்கலரில் சட்டை அணிந்து மிகக் குறைவாக அணிந்திருந்தார். அமெதியாக அழகு அவரது முகத்தில் திரிந்தது. இருவரும் எழுபது வயதான ஓட்டியவர்களாக இருந்தார்கள். ஆணிடம் கையில் வயதான டல் மசேன் நாய் தோல் வாரால் பிணைக்கப்பட்டது இருந்தது. கருப்பு புள்ளிகள் கொண்ட அதனது உரோமம் பளிச்சினது எடுப்பாக திரிந்தது. அந்த நாயின் விதிகள் கால்களாக கிடையால் வளைவிக் குவெட்டும் ஆட்பின் விதிகள் போல் பெரிதாக திரிந்தன.

‘உங்களுக்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்?’ என கேட்ட சூந்தரம்பிள்ளையை திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு சிரித்தார். அவருக்கு பூரியவில்லை என நினைத்து ‘நான்தான் மிருகவதை தியர் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?’ என்றபோது அவரது முகத்தில் கடுப்பாகியது. அவருடன் வந்த மனவி உடனே ‘ஹீ ரோவாக்கு தான் பிரச்சனை. எங்களுக்கு கல்ல’

அந்தப் பதிலில் உள்ள நகைச்சுவையை பொருட்படுத்தாமல் ‘என்ன பிரச்சனை?’ என்றபடி அந்தப் பண்ணை நோக்கியபோது ‘சில நாட்களாக சலத்தோடு இரத்தம் போகிறது’

‘என்ன வயது?’

“பன்னிரண்டு”

‘கொஞ்சம் மசேயையில் ஹீ ரோவை ஏற்றுவோமா’?

மசேயைனின் உயரத்தை குறைத்தபோது ‘கமோன் ஹீ ரோ ஏறு’ என்றதும் மெதுவாக ஏறியது.

அந்த நாயில் மனம்மையுடன் கீழ்ப்பிவு தரிந்தது.

‘நான் ஹீ ரோவின் புறஸ்ரேற்றை பரிசோதிக்கப்போகிறேன். நீங்கள் ஹீ ரோவை பிடித்து கொள்ளுங்கள்’ எனக் கூறியபோது அந்த மனிதர் கவனிக்காமல் அடுத்த பக்கம் முகத்தை திருப்பிக் கொண்டிருந்தார்.

இப்பொழுது அந்த மனைவி வந்து பிடித்தார்.

நாயின் காதத்தில் விரலை விட்டு பரிசோதனை செய்தபோது அதனது புரோஸரேர் வீங்கி இருந்தது. ‘உங்களது ஹீ ரோவின் புறஸ்ரேர் தொற்றாகி வீங்கி இருக்கிறது. அதனால்தான் இரத்தம் வருகிறது. ஆனாலும் சலத்தை எடுத்து ஏதாவது கல் அல்லது கான்சர் இருக்கிறதா என பார்க்க வேண்டும்.’

‘ஏன் புரஸ்ரேர் வீங்கி இருக்கிறது? மனைவி

‘இது விதை எடுக்காத ஆண் நாய்களுக்கு வருவது.’

‘மனிதருக்கு வருவது போல்’ என்று விட்டு கையை வாயால் மறைத்தபி சிரித்தார் அந்த பண்ணைமணி. உடனே அந்த மனிதர் இப்பொழுதுதான் நாயின் பக்கம் திரும்பினார். அவரது கண்களிலும் முகத்திலும் சீட்டு முகத்தில் தரிந்தது. இருவருக்கும் இடையில் ஏதாவது குடும்ப பிரச்சனை இருக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த டல் மசேன் ஊடகமாக பயன்படுகிறது. இந்த விடயத்தில் நான் ஈடுபடுவதிலும் பார்க்க தலமை வதை தியரிடம் இரண்டாவது ஆலோசனைக்கு விடுவது சாலசிறந்தது என்று ‘இதை பற்றி மலேமம் விளங்கப்படுத்துவதற்கு எனது தலமை வதை தியரை கப்பிடுகிறேன்’

வளையே வந்த சூந்தரம் பிள்ளை, அடுத்த அறையில் நின்ற காலோஸை அழைத்தான்.

உள்ளே வந்த காலோசையும் அந்த மனிதர் உற்சாகமாக பார் க்கவில்லை. அதைப் பொருட்படாதாமல் மீண்டும் அந்த நாயை பரிசோதித்துவிட்டு, இந்த விடயத்தில் “எனது கருத்தும் சிவாவைவிட கருத்தை ஒத்து இருக்கும். விதையை எடுக்காததால் இந்த நாயை வந்திருக்கிறது. தற்பொழுது மருந்துகளோடு ஒப்பரசேன் செய்வது தான் ஓரே வழி”

‘இந்த வயதில் ஹிரோ தாங்குமா?’ என கவலையுடன் கேட்ட பண்ணை பார்த்து ‘வறோவழி இல்லை’ என பதிலை கூறி விட்டு அவர்களது பதில்களை எதிர்பாராமல் அந்த அறையை விட்டு காலோஸ் வளையேறிவிட்டான் ‘இப்பொழுது மருந்தை தாருங்கள். மற்றவர்களை நாங்கள் யோசித்து சொல்கிறோம்.’ என்று அந்த பண்ணை கூறியதும் மருந்துகளைத் தயார் செய்ய பார்மசிக் கு சேன்றான். மருந்தை வாங்கிக் கொண்டு செல்லும் போது அந்த மனிதர் நன்றி எதுவும் சொல்லாமல் அதையும் தன் மனைவின் பொறுப்பாக அவள் மலே சமுத்திவிட்டு தடையர் ச்சியாக மவூன் விரதம் இருந்துவிட்டு வளையேறினார். சூந்தரம் பிள்ளையைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் வளையே சேன்றது தலையில் இருந்து பாரத்தை இறக்கியது போன்று இருந்தது.

மனத்தில் இருந்த நினைவுகளைப் யாரும் காவது சொல்லித் தீர்ப்போம் என பார்மசிக் கு சேன்றபோது அங்கு நின்ற காலோஸிடம், ‘அந்த மனிதன் ஒரு வார்த்தை என்னோடு பசேவில்லை. அதைவிட புரஸர்ரே விடயமாக பசேய போது அந்தப் பண்ணை சிரித்துக் கொண்ட மனிதர்களுக்கு வரும் விடயம் போல் என சொல்லி சிரித்தபோது அந்த மனிதரின் முகத்தில் கடுப்பாக இருந்தது.’

‘அந்த மனிதருக்கு புரஸர்ரே. விட்டுத்தள்ளு.’

முதல் நாள் ரிசப்சனில் இருந்து, சூந்தரம் பிள்ளையை காலோஸுக்கு அறிமுகப்படுத்திய அந்த மலேவிய பண்ணை பார்மசிக் கு வந்தபோது ‘என்னலின், உனது வாசனை இன்றைக்கு எனக்கு தலையை கிறுகிறுகிறது.’ என்றான் காலோஸ்.

‘கமோன் காலோஸ், உனக்கும் சிவாவும் இதை விடயத்தை சொல்ல வேண்டும்.’

Written by - நடசேன் (ஆஸ்திரேலியா) -

Tuesday, 19 March 2013 22:31 - Last Updated Tuesday, 19 March 2013 22:38

இப்ப சிவாவை பார்த்துவிட்டு டலமசேனோடு வந்த மனிதர் காசை கொடுத்துவிட்டு, நான் இந்த வதை தியசாலகைக்கு இனிமலே வரமாட மாட்டனே, என்றபோது நான் கட்டனே என்ன நடந்தது என்று, அதற்கு அவர் ஆரம்பத்தில் ஒரு இந்தியன் நாயை பற்றி சொன்னான். எனக்கு எதுவும் புரியவில்லை. அதன் பின்பு ஒரு யப்பான் மலேதிகாகாரி என வந்தான். அப்பொழுதும் எதுவும் புரியவில்லை. ஏன் ஆஸ்திரேலியன் ஒருவரும் இல்லையா என கட்டார்.. 'அப்ப நீ என்ன சொன்னாய்?'

'நான் வறேறு மிருகவதை தியரை பார்க்கப் போகிறீர்களா என்றனே. அவர் வளியில் சின்றதும் அவரது மனைவி நாய்க்கு புரூஸரே என்றது அவருக்கு பிடிக் கவில்லை. இதனை நீங்கள் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என சொன்னார். இதனை சொல்லத்தான் வந்தனே' என்றான்.

'அந்த நாய்க்கு மட்டுமல்ல அந்த மனிதருக்கும் புறஜ்ரடே. அதுதான் எங்களில் கடுப்பு.. சிவா, விட்டுத் தள்ளிவிட்டு வலையைப் பார்'

இனவாதம் என்பது நரேடியாக ஒருவரை வறறுப்பது. அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இப்பொழுது நடந்த விடயத்தை பார்க்கும் போது தனக்கு பிடித்தமில்லாத விடயம் நடக்கும் போது இந்த மனிதரிடம் இனவாத சிந்தனை உருவாகிறது. இப்படியாக பல இடங்களில் தொடர்ந்து கடந்து செல்ல வேண்டும் என சூந்தரம் பிள்ளை நினைத்தபடி தனது வலையைத் தொடர்ந்தான்

uthayam@optusnet.com.au